

Korte bijdragen

STORMVOGELTJES *HYDROBATES PELAGICUS* FOURAGEREND IN EEN HAVEN

Storm Petrels foraging in a harbour

Op 17 augustus 1990 nam ik waar hoe een groep Stormvogeltjes *Hydrobates pelagicus* fourageerde in de haven van Stornoway op het eiland Lewis (Outer Hebrides, Groot Brittannië). De geringe waarnemingsafstand en goede weersomstandigheden gaven mij de gelegenheid om deze pelagische soort goed te bekijken. De Stormvogeltjes werden geregeld de haven in- en uitvliegend waargenomen en maximaal zullen er zo'n 35 exemplaren tegelijkertijd in de haven aanwezig geweest zijn. Het ging hierbij om enkele kleine, losse groepjes en solitair rondvliegende vogels. De vogels vertoonden de bekende fladderende en erratische vlucht, waarbij af en toe een kort "glijvluchtje" en het "watertrappelen" optrad. Bij het "watertrappelen" werd kennelijk iets eetbaars gevonden, daar de vogels dan enkele malen in het wateroppervlak pikten en voor waarnemersogen onzichtbare voedseldeeltjes tot zich namen. Slechts op één plek werd bijna voortdurend gefourageerd door enkele (maximaal 10) exemplaren, slechts vergezeld van één Grijs Zeehond *Halichoerus grypus*. Op enkele andere dagen dat ik de haven bezocht werd niets meer van dit fenomeen waargenomen. Het waarnemen van een Stormvogeltje overdag vanaf de kust is een buitenkansje en ook tellingen van zeevogels op zee, die uitwezen dat Stormvogeltjes in de nazomer in dit gebied talrijk zijn, lieten zien dat de kustzone doorgaans gemeden wordt (Benn *et al.* 1988). Men kan zich dan ook afvragen wat deze vogeltjes ertoe bewoog om in een haven te gaan fourageren. Een haven lijkt immers niet een ideaal fourageergebied voor een soort die bekend staat als "borrelhapje" voor de diverse grote meeuwesoorten, waarvan er in de haven zo'n 1000 exemplaren aanwezig waren. De weersomstandigheden waren dermate goed, dat ook deze niet als verklaring opgeworpen kunnen worden, evenmin als de associatie met binnenkomende vissersboten of andere boten. Het is goed voorstelbaar dat in een haven plotseling een voedselbron vrij kan komen voor de Stormvogeltjes in de vorm van afval. Het is ook bekend dat Stormvogeltjes plotseling massaal kunnen fourageren bij de uitstroming van lozingspijpen in zee. Hoe deze vogels zo snel kunnen reageren op een plotseling optredende voedselbron en waarom

wij ze dan niet vaker voor de kust te zien krijgen, blijft een raadsel.

Summary On 17 August 1990 a disperse flock of (British) Storm Petrels was seen foraging in the harbour of Stornoway at the isle of Lewis (Outer Hebrides). The birds were flying in and out of the harbour and foraged in small flocks (up to some 10 birds) or solitarily. The maximum number present amounted to about 35 individuals. Feeding took place while pattering the water surface with the legs and only invisibly small food items were taken. They were neither associated with other species of seabirds nor with any incoming vessel, though in the most frequently visited site a Grey Seal was present as well. It is very unusual to see foraging Storm Petrels at plain daylight this close to the coast. Weather circumstances seemed to be favourable, so the only possible explanation would be an unusual amount of food available, presumably offal, to be rapidly exploited by the birds. Still it seems odd, that the Storm Petrels were willing to take the risk of being predated by the large gulls (some 1000 birds) present in the harbour as well. On subsequent visits to the harbour the phenomenon was not observed again.

Benn S., Burton C.A., Tasker M.L., Webb A. & Ward R.M. 1988. Seabird distribution on the north-west Scottish shelf. Nat. Conserv. Council. Chief Sc. Dir. Rep. no. 803, NCC, Aberdeen.

Leo Stegeman, De Savornin Lohmanstraat 3, 1814 RW Alkmaar.